

Una antologia lliure i eclèctica

L'editorial Moll acaba de publicar 'Els caus secrets', amb narracions de 61 autors de Catalunya, les illes Balears i el País Valencià nascuts a partir del 1972. El volum, de gairebé 600 pàgines, és una mostra ambiciosa i d'una gran varietat estilística, que barreja autors consagrats i veus quasi inèdites

'BIBLIOTECA SOTA EL MAR', DE MIQUEL BARCELÓ (1984). GALERIA BRUNO BISCHOFBERGER

a

llegim

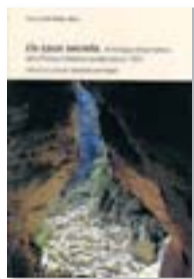
44-45

- Què passa amb el llibre digital, per Sant Jordi?
- 'Avinguda Telegraph', la nova novel·la de Michael Chabon

46-47

- El viatge a l'Índia de Gonçalo M. Tavares
- Baulenas torna a la novel·la amb 'Quan arribi el pirata i se m'emporti'

◆◆◆◆◆ Jordi Nopca

ELSCAUS SECRETS
DIVERSOS AUTORS
EDITORIAL MOLL
584 PÀG./22 €

Fa anys que ningú s'atreveix a parlar de generacions, a les lletres catalanes. Antologies com *Els caus secrets* demostren que més enllà d'afinitats puntuals l'únic vincle assumible entre els autors presents és el de l'eclèctisme. Els referents són d'una gran varietat. La repercussió de les seves propostes, desigual. Els camins per donar-se a conèixer, molt diversos, des dels premis literaris fins a la publicació en microeditorials independents.

01

01
MAX BESORA

"Intento reflectir el món tancat de l'acadèmia"

"El relat *La rebel·lió de la mantega rància 1766-2010* és un avant-propos d'una novel·la que he estat escrivint els últims tres anys i que s'emmarca en un gènere quasi inexistent a casa nostra com són les *novel·les de campus*, de tradició anglesa i americana. Aquest tipus de novel·les tenen com a denominador comú la universitat o, millor dit, els campus universitaris com a font dels seus arguments literaris. Utilit-

zant la sàtira, la paròdia i el transvestisme burlesc intento reflectir el món tancat que existeix entorn l'acadèmia, els professors i estudiants que la poblen o el metallenguatge acadèmic que s'usa. Això sí, sempre amb sentit de l'humor".

02

02
MERCÈ CLIMENT

"Em fascina la màgia de crear bellesa"

"No trobe plaer més gran que escriure: tenir el poder de la creació a les mans, i més encara, la màgia de crear bellesa. Com a resultat d'aquesta passió he publicat novel·les i relats, com ara *Somiant amb Aleixa* o *Lina Panxolina i el quadern màgic*. Marc i el poder sobre el temps (Onada, 2013) és la meva última novel·la. Continue conreant el gènere infantil i estic enllestint el meu primer llibre de poemes. Sense tenir res publicat (de poesia, dic) ja m'han demanat traduir alguns poemes a l'espanyol i a l'alemany, i sóc una de les poetes antologades al projecte *14+1*. Llenya prima, al qual el cantautor Petit po-

03

03
ALBA DEDEU

"Al meu conte, la il·lusió es capgira en perplexitat"

"El conte d'aquesta antologia, *Dia de Reis*, el vaig escriure per a un festival de prosa curta de Sèrbia, Kikinda Short, i precisament pel bon record que tinc d'aquells dies vaig voler que es publicqués aquí. Més que un conte, de fet, és la descripció, a través dels ulls d'una nena, d'un moment molt especial que, tanmateix, no serà tan plaent com era d'esperar; de la il·lusió que es capgira en perplexitat quan experimenta, potser per primera vegada, una injustícia; i quan entreveu, potser no per primera vegada, que el món dels adults pot ser ple d'uns silencis i unes rancúnies que ningú no creu necessari aclarir".

04
MARINA ESPASA

"El conte és una forma molt pura"

"Fer el conte després de la novel·la, i no a l'inrevés. Estavellar-se una ve-

rar-ho. M'encanta veure com tanta gent escriu, publica i amplia els seus universos creatius amb tanta passió. Vull contribuir a aquesta eferescència amb eufòria i alegria, sent molt conscient que tots els que estan tant dins com fora del llibre som imprescindibles, ens necessitem els uns als altres, i que hem de seguir amb iniciatives i amb entusiasme”.

09

PERE ANTONI PONS

“Hi falten narradors joves ja importants”

“*Els caus secrets* és interessant perquè hi conviuen autors ja molt fets amb altres que encara s'estan fent i amb altres que segurament no es faran mai. Hi falten narradors joves ja importants: Comes, Bagunyà, Pastor... El meu conte és poc representatiu del tipus de narrativa que faig o voldria fer, poc adient per a les distàncies curtes. Aquesta narrativa ideal hauria de contenir la saviesa de Mira, la potència de Porcel, la modernitat d'Eugenides, l'audàcia de les pel·lis del Nou Hollywood i l'envergadura de les millors telesèries anglosaxones actuals. Aquesta és la recepta. Una altra cosa és si mai sabré cuinar-la”.

08

gada i una altra contra la portella de la capsa petita i blanca que és aquesta forma tan pura. Aconseguir entrar-hi, per fi. A ulls clucs, palpar-ne les parets per constatar que no tenen ni una sola imperfeció. Seure allà on creus que és el punt mitjà per mirar de controlar-ho tot. Quan has posat el punt final i has premut la tecla per enviar el conte, obres els ulls. Ets en un racó, a tocar d'una de les parets, i has tornat a escriure de manera esbiaixada. Al teu voltant, hi ha una seixantena d'escriptors que obren els ulls i mesuren el seu biaix”.

05

YANNICK GARCIA

“Si els contes són bons, són exigents”

“El relat és un gènere que ho pot dir tot. Però, a més, té la decència d'escamotejar-te les seues claus de lectura. El lector ha de treballar-se els contes. Si són bons, són exigents. A mi m'ajuden més a entendre les relacions humanes. No en tinc mai prou, de relats de Munro, Lispector, Moore o Guixà. T'insuflen unes ganes contínues d'entendre el món. M'he pres la invitació a aquesta antologia com un pati de jocs. He assajat un estil de conte

més eixelebrat, més tabalot, que el de *Barbamecs* (Cossetània). De fet, m'ha servit molt per encarrilar el pròxim llibre”.

06

PERE GUIXÀ

“La crisi ho està reestructurant tot”

“Vaig publicar el primer llibre, *L'examen de l'autodidacte*, el 1999. Quatre reculls després –l'últim dels quals, *No pots no sentir-ho*, va aparèixer el 2006–, vaig entrar en un període de transició. Durant tots aquests anys no he deixat d'escriure: busco camins diferents, intento evolucionar i no repetir-me. Als llibres hi exploro dues línies principals, una de realista, que passa per la narrativa de Raymond Carver, J.D. Salinger i Anton Txékhov, i una de fantàstica, que beu de Poe, Cortázar i Borges. Tinc diversos projectes al cap, fins i tot novel·les, però cal trobar l'editor i la conjuntura adequada per donar-los a conèixer. La crisi ho està reestructurant tot, i el món de les lletres catalanes és petit”.

07

LUCIA PIETRELLI

“El com guanya el què i la mirada ho és tot”

“Quan escriu, intento construir una mirada nova sobre les coses més que crear històries innovadores i originals. Les trames ja són quasi sempre les mateixes, i sabem de sobres que la realitat sap superar la ficció. La meua temptativa és modelar uns ulls diferents, un punt de vista trenca-dor sobre els fets de cada dia. El com guanya el què i la mirada ho és tot. La meua primera novel·la, que sortirà a l'octubre a Moll, aspira justament a això: construir llindars nous entre la realitat i els ulls dels personatges”.

10

MARTÍ SALES

“He aplicat la teoria del caos a l'escriptura”

“Estava passant una temporada en una residència d'escriptors als EUA, encalladíssim amb una novel·la que em duia de corcoll, i una tarda vaig estar escoltant no sé quina cançó del disc *Hairway to Steven* dels *Butt-hole Surfers* i també el *Tombstone Blues* de Bob Dylan i em van flipar les seves estructures narratives tan lliures i fecundes. Em va agafar un atac d'*escriguera* i vaig estar treballant en un nou text molts dies, desconcertat i excitat per l'aventura d'aplicar un principi físic –la teoria del caos– a l'escriptura. Es diu *Do the quantum!* perquè és com el *mashed potatoes*, un ball, però de partícules”.

08

JAUME C. PONS

“El macrocosmos literari català és inqüestionable”

“Crec que, tot i les circumstàncies adverses, el macrocosmos literari català actual és d'una força absolutament inqüestionable. Només falta fullejar *Els caus secrets*, o anar a qualsevol llibreria, per corrobore-